

uvedeném v čl. 56a odst. 1 koordinovaných zákonů o rodinných přídavcích ze dne 19. prosince 1939 pracoval v jiném státě Evropské unie — předložil důkaz o splnění podmínky, že by jakožto příjemce ve smyslu čl. 51 odst. 3 bodu 1 koordinovaných zákonů o rodinných přídavcích ze dne 19. prosince 1939 mohl mít nárok na šest měsíčních paušálních přídávků za období dvanácti měsíců předcházejících smrti, zatímco pozůstalý rodič — bez ohledu na to, zda je belgickým státním příslušníkem, nebo státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie — který v období dvanácti měsíců uvedeném v čl. 56a odst. 1 koordinovaných zákonů o rodinných přídavcích ze dne 19. prosince 1939 pracoval výhradně v Belgii, například proto, že nikdy neopustil belgické území, takový důkaz předložit může?

(¹) Úř. věst. L 149, s. 2.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2011 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 20. září 2011 ve věci T-298/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise

(Věc C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): **Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE** (zástupci: N. Korogianakis, M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka se domáhá toho, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozhodnutí Tribunálu;

— vykonal svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci a zrušil rozhodnutí Generálního ředitelství pro vzdělávání a kulturu (GR EAC), kterým byla žalobkyně vybrána na základě nabídek, které předložila v rámci veřejného nabídkového řízení EAC/01/2008 na poskytování externích služeb v rámci vzdělávacích programů (ESP-ISEP) (Úř. věst. 2008/158-212752) v položce 1 „IS Vývoj a údržba“ a v položce 2 „IS Studie, testování, kurzy a podpora“, jako druhý dodavatel v kaskádovém mechanismu, což jí bylo sděleno dvěma dopisy ze dne 12. května 2009, jakož i posoudil návrh na náhradu škody podle článků 225 ES, 235 ES a 288 ES (nyní 256, 268 a 340 TFEU) a škody vzniklé v souvislosti s uvedeným nabídkovým řízením ve výši 9 544 480 eur (3 945 040 eur za položku 1 a 5 599 440 za položku 2),

— případně vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé,

— uložil Komisi náhradu právních a jiných nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v souvislosti s touto žalobou, včetně nákladů vynaložených v souvislosti původním řízením před Tribunálem o žalobě na neplatnost.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Navrhovatelka uplatňuje jediný důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného výkladu článku 100 odst. 2 finančního nařízení (¹) a článku 149 odst. 2 prováděcího nařízení.
- 2) Navrhovatelka se domáhá zrušení rozsudku ve věci T-298/09 z důvodu, že Komise nesplnila ve lhůtě podstatné formální náležitosti stanovené v čl. 100 odst. 2 finančního nařízení a čl. 149 odst. 2 prováděcího nařízení. Kromě toho omezené informace, které byly navrhovatelce opožděně sděleny nemohou být v žádném případě považovány za dostatečné a za splnění povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 100 odst. 2 finančního nařízení, jelikož neposkytují žádné odůvodnění nebo ospravedlnění příslušného hodnocení a neobsahují žádné informace o vlastnostech a přednostech nejlépe umístěného uchazeče.

(¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, term se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozporu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 12. prosince 2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Věc C-637/11)

(2012/C 49/29)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: TVI Televisão Independente SA

Odpůrce: Fazenda Pública

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 16 odst. 1 ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy je inherentní poskytování služeb spočívajících ve vysílání reklamy, a proto musí být pro účely DPH zahrnut do základu daně u poskytování služeb), slučitelný s čl. 11 části A odst. 1 písm. a) směrnice 77/388/ES (¹) (nyní článek 73 směrnice Rady 2006/112/ES (²) ze dne 28. listopadu 2006) a zvláště se slovním spojením „protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat [...] za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby“

2) Je čl. 16 odst. 6 písm. c) ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy nepředstavuje částku zaplacenou jménem a na účet příjemce služeb, přestože je zanesen do průběžných položek a je určen veřejnoprávním organizacím, jelikož není vyloučen ze základu daně pro výpočet DPH), slučitelný s čl. 11 části A odst. 3 písm. c) směrnice 77/388/ES (nyní čl. 79 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006) a zvláště se slovním spojením "částky, které osoba povinná k dani obdržela od svého kupujícího nebo zákazníka na úhradu výdajů zaplacených jménem a na účet kupujícího nebo zákazníka a které zanesla do svého účetnictví jako průběžné položky?"

- (¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23)
- (²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosince 2011 Dimos Peramatos proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 12. října 2011 ve věci T-312/07, Dimos Peramatos v. Evropská komise

(Věc C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dimos Peramatos (zástupce: G. Gerapetritis, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu v rozsahu, v němž zamítá žalobu, kterou se navrhovatelka domáhala, aby byla zrušena jakákoliv její povinnost vrátit finanční částky vyplacené v rámci programu LIFE97/ENV/GR/000380, nebo podpůrně změnit napadené opatření tak, aby jí byla uložena povinnost zaplatit částku 93 795,32 eur, která byla pro účely účetnictví stanovena jako nezpůsobilý výdaj, jak to sama Komise uznala;
- vrátit věc Tribunálu k opětovnému přezkumu;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelem, a zejména honorářů advokátů.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka se na podporu svého kasačního opravného prostředku dovolává dvou důvodů kasačního opravného prostředku:

- 1) Nesprávný výklad dohody o financování uzavřené mezi Dimos Peramatos a Evropskou Komisí dne 17. července 1997 pod číslem K(97) 1997/29 v konečném znění, v rámci výkonu činností, které spadají do programu LIFE a právního rámce (nařízení č. 1973/1992), v rozsahu, v němž měl Tribunál za to, že povinnost uložená touto dohodou obci vysázet stromy nebyla řádně splněna.
- 2) Nesprávný výklad a porušení zásad řádné správy a právní jistoty z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku v části týkající se povinnosti odůvodnit správní akty, které nepříznivě zasahují do právního postavení a které jsou přijímané orgány Evropské unie.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) dne 19. prosince 2011 — Ilgvars Brunovskis v. Lauku atbalsta dienests

(Věc C-650/11)

(2012/C 49/31)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ilgvars Brunovskis

Odpůrce: Lauku atbalsta dienests

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 125 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 (¹) vykládán v tom smyslu, že prémie na krávu bez tržní produkce mléka je použitelná v závislosti na celkovém počtu krav bez tržní produkce mléka narozených v kalendářním roce?
- 2) Musí být čl. 102 odst. 2 nařízení 1973/2004 (²) vykládán v tom smyslu, že doba šesti měsíců má být chápána jako lhůta pro podání žádosti o prémii?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, pokud členský stát tuto lhůtu pro podání žádosti zkrátil, má